

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.575 van 8 januari 1998
in de zaak A. 75.116/VII-15.702.**

In zake : de b.v.b.a. JPR BELGIUM,
die woonplaats kiest bij
Advocaten E. VAN der MUSSELE en
Y. VANDENBOSCH,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18A

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van OOST-VLAANDEREN.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. JPR BELGIUM op 28 juli 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging enerzijds van de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 3 april 1997 tot verlenging van de termijn met een maand om uitspraak te doen over het beroep ingediend tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas van 17 februari 1997 houdende de weigering aan de verzoekende partij van een vergunning voor de exploitatie van een indoorkarting te Sint-Niklaas, August De Boeckstraat, nr. 9, en anderzijds van de beslissing van dezelfde bestendige deputatie van 26 juni 1997 tot verwerping van het beroep ingesteld door de verzoekende partij tegen evengenoemde beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 17 februari 1997;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 6 oktober 1997
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 oktober
1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
E. VAN der MUSSELE, die verschijnt voor de verzoekende
partij, en van Bestuurssecretaris F. COCRIAMONT, die
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak de
volgende zijn :

1.1. Op 30 januari 1997 weigert het college van
burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas aan
de verzoekende partij een milieuvergunning voor de
exploitatie van een indoorkarting gelegen aan de
August De Boeckstraat, nr. 9 te Sint-Niklaas.

1.2. Met een aangetekend schrijven van
15 februari 1997 stelt GOLUFRADI, een milieu- en veilig-

heidsconsultancy, namens de verzoekende partij beroep in bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen. Blijkens een bestuurlijke stempel is dit beroepschrift op 18 februari 1997 ingekomen bij het provinciaal gouvernement. In een brief van 20 februari 1997, gericht aan GOLUFRADI, stelt de bestendige deputatie dat het beroepschrift op 17 februari 1997 ontvangen werd en dat het beroep ontvankelijk is.

1.3. Op 3 april 1997 besluit de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen om de termijn voor de behandeling van het beroep te verlengen met één maand tot 17 juli 1997.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.4. Op 26 juni 1997 neemt de bestendige deputatie de tweede thans bestreden beslissing : het beroep wordt niet ingewilligd en het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas van 27 januari 1997 wordt bevestigd.

1.5. Het deputationbesluit van 26 juni 1997 wordt aan de verzoekende partij betekend met een brief van 27 juni 1997, aangetekend verzonden op 30 juni 1997;

2. Overwegende dat de verzoekende partij uitdrukkelijk de vernietiging vordert van de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 3 april 1997 tot verlenging van de termijn met een maand om uitspraak te doen over het beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas van 17 februari 1997; dat in de huidige stand van het geding die beslissing voorkomt als een louter voorbereidende handeling, deel uitmakend van een complexe administratieve rechtshandeling, die niet met een afzonderlijk annulatieberoep kan worden bestreden; dat de vordering onontvankelijk is in zoverre ze gericht is

tegen de eerste bestreden beslissing; dat evenwel annulatiemiddelen die ontleend zijn aan de onwettigheid van die voorbereidende beslissing, ontvankelijk kunnen worden aangevoerd tegen de laatste beslissende handeling;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift volgende twee middelen aanvoert :

"IV/1. SCHENDING van de art. 25par1 en 23par1 Decreet 28.6.1985

Gelet op de datum van het beroep : 17-2-1997 (zie STUK 4 p. 4 eerste par) is de vergunning en het beroep geweigerd op 26-6-1997 en dus op meer dan 4 maanden van de datum van inleiding en was het recht om te beschikken voor de Bestendige Deputatie vervallen; (R.v.St., 4-11-1993, NV REYNTIENS, nr. 44.823)

Deze schending is evident zodat toepassing van art.94 in geval van kennelijke onwettigheid van de bestreden beslissing kan worden toegepast;

IV/2. SCHENDING inzake motiveringsverplichting :

Schending van art.23bis (Decr.28-6-1997),

Schending van de wet inzake motiveringsverplichting : schending w.29-7-1991)

Art. 23bis inzake de milieuvergunning bepaalt dat : 'BIJ GEMOTIVEERD BESLUIT' de beslissingstermijn mag worden verlengd met een maand;

Echter nergens in het besluit tot termijn verlenging, noch in de uiteindelijk (en laattijdig) getroffen weigeringsbeslissing vindt men ook maar iets terug, laat staan voldoende elementen om van een ernstige en dragende motivering te kunnen spreken, op grond waarvan men kan beoordelen of al dan niet met reden tot verlenging van de beslissingstermijn is overgegaan;

De nietszeggende en niet concrete motivering is herleid tot een type zinnetje dat wordt geproduceerd, geheel in strijd met de wetgeving terzake :
(zie hiervoor onder 'feiten')

'... Dat het juridisch, administratief en technisch onderzoek van een beroepsdossier een vrij complexe aangelegenheid is ...'

kan men in elk geval stellen dat zich aandient, maar geen enkel element wordt aangedragen waaruit blijkt dat dit dossier niet binnen de normale termijn kon worden afgehandeld, die op 4 maanden is bepaald in de wet;

Verzoeker vraagt dan ook vernietiging van voorafgaand besluit tot termijnverlenging, en de uiteindelijke beslissing tot weigering;

(zie bv. R.v.S., DEKKERS e.a., 42.259 van 11-3-1993)

Ook hier dringt zich toepassing op van art.94 gelet op de kennelijke onwettelijkheid van de getroffen en bestreden beslissingen";

3.2.1. Overwegende dat het tweede middel zo moet worden begrepen dat daarin, binnen het raam van het tegen de eindbeslissing gericht annulatieberoep, de onwettigheid van de termijnverlenging als voorbereidende handeling wordt aangevoerd;

3.2.2. Overwegende dat artikel 23, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) luidt als volgt :

"Tegen elke beslissing over vergunningsaanvragen in eerste aanleg genomen door het college van burgemeester en schepenen, kan beroep worden ingediend bij de bestendige deputatie van de provincieraad, die uitspraak doet binnen een termijn van vier maanden na ontvangst van het beroepsschrift";

dat naar luid van artikel 23bis van hetzelfde decreet de bevoegde overheid bij gemotiveerd besluit de termijn waarbinnen zij uitspraak moet doen eenmaal kan verlengen met maximum één maand en dat zij die beslissing dient mede te delen aan de aanvrager en aan de indiener van het beroep vóór het verstrijken van de vastgestelde termijn;

3.2.3. Overwegende dat op 3 april 1997 de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen besloten heeft de termijn voor de behandeling van het beroep te verlengen met een maand tot 17 juli 1997; dat zij die beslissing als volgt heeft gemotiveerd :

"Overwegende dat het juridisch, administratief en technisch onderzoek van het beroepsdossier een vrij complexe aangelegenheid is, waardoor het niet mogelijk blijkt dit onderzoek binnen de normaal gestelde termijnen af te ronden; dat er derhalve redenen voorhanden zijn om de termijn van behandeling te verlengen";

dat de daarin opgegeven reden tot verlenging van de termijn met een maand om over het beroep uitspraak te doen lijkt te voldoen aan de eis van de formele motivering, temeer daar het gaat om een voorbereidend besluit; dat met die motivering de verwerende partij voldoende duidelijk lijkt te maken waarom tot een termijnverlenging werd besloten en dat het voor de verzoekende partij mogelijk is om desgevallend tegen die motieven op te komen; dat de verzoekende partij ter terechtzitting betwist dat het juridisch, administratief en technisch onderzoek van het beroepsdossier een vrij complexe aangelegenheid is, daar uit het feitenrelaas blijkt dat de bestendige deputatie reeds in 1996 een weigeringsbeslissing over een soortgelijke milieuvergunningsaanvraag van de verzoekende partij had genomen; dat evenwel die kritiek op de motieven van de eerste bestreden beslissing niet kan worden onderkend in de uiteenzetting van het middel; dat de Raad van State die kritiek van de verzoekende partij niet op zijn ernst kan onderzoeken, zonder de rechten van verdediging te schenden; dat dienvolgens het tweede middel niet ernstig is; dat daaruit volgt dat uitspraak diende te worden gedaan binnen een termijn van vijf maanden na ontvangst van het beroepschrift; dat, aangezien niet wordt betwist dat het beroepschrift werd ontvangen op 17 februari 1997, de tweede bestreden beslissing van 26 juni 1997 werd genomen binnen de rechtsgeldig verlengde

beslissingstermijn; dat ook het eerste middel niet ernstig is;

3.2.4. Overwegende dat de vaststelling dat geen van de middelen ernstig is, volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht januari 1900 achtennegentig, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.